

ĐỪNG CỨNG LÒNG TIN

Có anh chồng kia đại dột mắt của, tâm sự với mọi người. Anh lấy vợ dưới quê nghèo kiệt xác. Anh chán nản thấy vợ người ta giàu có, nhà cửa khang trang, tiền tiêu rủng rỉnh. Quanh năm, bố vợ chả cho gì ngoài mấy bọc cá khô tanh ngòm rẻ tiền. Anh than thở "sao khi xưa tôi đại dột quá". Một hôm vợ đi vắng, tiện có người quen thân dưới quê lên thành phố, ông già vợ gửi cho bọc cá khô. Anh tức quá, quăng ra đồng rác trước cửa. Anh dậm bước vào trong thì thấy chị hàng xóm đi ngang nhật. Anh bảo chị: đó là bọc cá khô tanh ngòm anh vừa vứt bỏ. Chị ta cầm mân mê ngửi, đúng là cá khô ăn được, hí hửng mang về. Anh bĩu môi: "Đúng là toàn hạng nghèo hèn với nhau cả!"

Chiều tối, vợ về anh khỏe ông ngoại dưới quê gửi quà cho bọc cá khô rẻ tiền, anh quăng vào đồng rác, chị vợ vẫn biết chồng cao ngạo khinh khi nhà mình nghèo, chị quen nhẫn nhịn lặng im. Hôm sau anh ngó sang nhà chị hàng xóm, thấy dựng hai chiếc xe tay ga mới tinh, vợ chồng cười nói rôm rả. Anh tự thú "trong lòng tôi thầm ghen tị vô cùng", nên hỏi họ làm sao bỗng giàu phất, họ nhất định không nói. Vừa hay, bố vợ gọi điện thoại hỏi đã sắm xe mới chưa, vì xe của hai vợ chồng đều muốn phế thải. Thì ra trong bọc cá có 100 triệu do ông già vợ được bồi thường mấy tỉ vì nhà nước quy hoạch lấy đất xây nhà máy. Anh đã bỏ mất cơ hội quý giá, ngàn năm một thuở, nhưng cái hồi thì hơi trễ, gia đình lục đục, chị vợ lại còn đang tính đòi ly hôn.

Nghe anh thổ lộ tâm tình, lại liên tưởng đến chuyện trình thuật trong Tin Mừng hôm nay:

"Khi ấy, Chúa Giêsu trở về quê nhà và các môn đệ cùng theo Người. Đến ngày Sabbat, Người vào giảng trong hội đường, và nhiều thánh giả sửng sốt về giáo lý của Người, nên nói rằng: "Bởi đâu ông này được như vậy? Sao ông được khôn ngoan như vậy? Bởi đâu tay Người làm được những sự lạ thế ấy? Ông này chẳng phải bác thợ mộc con bà Maria, anh em với Giacôbê, Giuse, Giuđa và Simon sao? Chị em ông không ở với chúng ta đây sao?" Và họ vấp phạm vì Người. Chúa Giêsu liền bảo họ: "**Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình**". Ở đó Người không làm phép lạ nào được, ngoại trừ đặt tay chữa vài bệnh nhân, và Người ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin. Người đi rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy."

Rõ ràng Chúa Giêsu có hai thái độ. **Chúa ngạc nhiên vì họ cứng lòng tin**. Ngạc nhiên là biểu lộ sự bất ngờ ngoài sự tưởng tượng mình vẫn nghĩ. Thái độ **ngạc nhiên chứng tỏ không tức giận**,

nhưng chỉ buồn và thương hại cho kẻ yếu đuối bỏ lỡ cơ hội quý giá được Chúa làm phép lạ, được đón nhận mạc khải nước trời. Cho nên **Chúa vẫn tiếp tục hành trình rao giảng, thi hành sứ mạng của Ngôi Lời ngôn sứ được Thiên Chúa Cha giao phó**

Bước vào thánh lễ, cộng đoàn đáp ca thánh vịnh xin Chúa xót thương các ngôn sứ lâm cảnh bị lăng nhục, rẻ rúng, đuổi xua khi đem lời Chúa rao giảng: Ngôn sứ Edekiel bị chống đối bởi “*dân phản loạn... mặt dày mày dạn, lòng chai, dạ đá*” (bài đọc I), Phaolo thì gặp biết bao khó khăn, bách hại, chống đối, nhục mạ, trong suốt sứ vụ truyền giáo của mình (bài đọc II) **và chính Đức Giêsu Ngôi Lời Con Thiên Chúa cũng bị hắt hủi tại làng quê Nagiarét của mình**, không phải chỉ có chòm xóm mà cả anh em bà con họ hàng cũng bỏ rơi:

“Con ngược mắt hướng nhìn lên Chúa,
Đấng đang ngự ở giữa trời mây.
Quả như mắt gia nhân ngược nhìn tay ông chủ,
Như mắt nữ tì nhìn tay bà chủ dầm dẫm,
Mắt chúng ta cũng hướng nhìn lên nhan thánh Chúa,
Người là Thiên Chúa, Chúa chúng ta,
Ta nhìn mãi miết thiết tha,
Tới khi Người phải xót xa thương tình.
Lạy Chúa, chúng con bị coi khinh nhục nhã,
Xin đoái thương, xin Chúa rủ lòng thương!
Chúng con thật đã chán chường,
Hứng lời phỉ báng của phường kiêu căng.
Chúng con thật quá đau lòng,
Chúng quen tự mãn vênh vang khinh người.”
(Tv 123: 1-2a. 2bcd. 3-4)
[:: Cong Giao Viet Nam ::](#)

I- CHÚA NGẠC NHIÊN VÌ BỊ DÂN LÀNG QUÊ HƯƠNG HẮT HỦI.

Họ cứng lòng tin vì họ cao ngạo đố kỵ. Sau bao ngày vắng mặt, rong ruổi khắp nơi đi rao giảng Lời Chúa, đây là lần đầu tiên Chúa trở về làng. Họ chỉ biết Ngài là con bác thợ mộc của ông bà Giuse Maria. Họ chỉ nhìn thấy Giêsu thuộc gia đình lao động cùng đình hèn kém trong thôn xóm. Mấy ai biết thân phận Ngài là Con Thiên Chúa. Thân phận này Ngài đã tuyên bố với cha mẹ hồi Ngài còn nhỏ mới mười hai tuổi, khi ông bà lạc con, tìm thấy Ngài đang đổi đáp linh lợi, đàm đạo uyên thâm với các kinh sư tại Đền Thánh: “Cha mẹ không biết con còn có việc tại nhà Cha con sao?”. Ngay cả các môn đệ theo Ngài bấy lâu nay còn chưa biết rõ Thầy mình là ai, huống hồ dân làng Nagiarét. Ngay cả bà con thân cận cũng vậy. Thánh Gioan kể: “Thật thế, anh em Người không tin vào Người” (Ga 7:5). Chính Chúa Giêsu đã phải thốt lên: “Không tiên tri nào mà không bị khinh bỉ nơi quê quán, bà con, họ hàng nhà mình” (Mc 6:4).

Họ nhìn Chúa như kẻ phàm trần sống ở đây thời niên thiếu. Họ không thấy những phép lạ Ngài làm như họ mong đợi, mặc dầu họ cũng nghe biết việc Ngài làm trong hành trình Ngài rao giảng. Nhưng họ không biết rằng **phải có đức tin mới có phép lạ**. Tuy Chúa Giêsu chữa lành nhiều bệnh, nhưng không phải là phép lạ. **Phép lạ không đủ để ban đức tin**. Họ cứng lòng tin, nên Chúa không thực hiện phép lạ nào ở đó. Bởi họ cho mình là những “vua con” trong thôn xóm, những “con ếch nằm đáy giếng coi trời bằng vung”. Đây là nỗi trạng đóng khung trong thành kiến và định kiến hẹp hòi,

hời hợt, **nhìn bề ngoài mà đánh giá con người**: “trông mặt mà bắt hình dong, con lợn có béo thì lòng mới ngon”.

Đó là cái nhìn thiên cận, khác nào người du khách lạ lần đầu tiên vào viện bảo tàng Puerto Rico kinh ngạc bĩ môi, cười nhạt nhìn bức tranh treo trước cửa vẽ hình ông già chỉ còn da bọc xương, đang ngậm bầu ngực của cô gái trẻ quần áo xộc xệch, nhưng người dân nước này thì rất tôn trọng vì **họ nhìn sự thật ẩn sau bức tranh**: đó là hình ông già Simon anh hùng bị giam tù, cấm thực cho chết, vì ông ra sức tranh đấu giành độc lập cho đất nước, và cô Perrot là con gái ông không muốn để cho cha già thành con ma đói.

Đây là não trạng giam mình trong cái “tôi vũ trụ”, cái tâm lý vọng ngoại “bụt chùa nhà chẳng thiêng”. Họ có cái nhìn khinh nhờn coi thường “gần chùa gọi bụt bằng anh, thấy bụt hiền lành, hạ xuống đất chơi”. Bỏ làng đi rong, bỗng đâu chàng về làng chêm chệ vào hội đường giảng dạy, linh hoạt, uyên bác khôn ngoan lạ thường làm bao người kinh ngạc sửng sốt. Đó là cái tâm lý của dân Ítraen xưa phản bội Chúa chạy theo tà thần thờ ngẫu tượng. Họ nặng não trạng cao ngạo như anh chồng kia “khinh người rẻ của” thấy chị hàng xóm nhật bọ cá khô vứt đi, chê bai rằng: “Đúng là toàn hạng nghèo hèn với nhau cả!” Đó là cái *tâm lý của dân Ítraen xưa phản bội Chúa, chạy theo tà thần thờ ngẫu tượng, như thánh Gioan đã viết: “Ngài đã đến nơi nhà của Ngài nhưng người nhà đã không đón nhận” (Ga 1, 11).*

Đó là cái tâm lý ganh tị ghen ghét, “con gà tức nhau tiếng gáy”, “trâu buộc ghét trâu ăn”. Thấy nhiều thánh giả xì xào: “Bởi đâu ông này được như vậy? Sao ông được khôn ngoan như vậy?”, sinh ra ghen tương, tức khí. Bỗng đâu chàng lại nổi cộm làm mình hạ thấp. Ai khen chứ tôi không khen. Đúng là như miệng dân gian vẫn nói:

“Bát canh rau bát, rau sam,
Yêu nhau chẳng nở thờ than nửa lời.
Cơm gà, cá gỏi bời bời,
Ghét nhau mà tổ cuộc cời nhau lên”
Yêu nhau trâu vò cũng say,
Ghét nhau, cau đậu đầy khay chẳng màng”

Không bắt bẻ được Người, họ bàn tán chê bai, dè bủ chế nhạo. Chính Nathanael cũng còn mang nặng thành kiến đó. Khi gặp ông Nathanaen, ông Philipphê nói: “chúng tôi đã gặp ông Giêsu, con ông Giuse, người Nagiarét.” Ông Nathanaen đáp lời: “*Ở Nagiarét có cái gì tốt đâu?*” (Ga 1: 45-46). Phải đến khi Đức Giê-su nói: “Trước khi Phi-líp-phê gọi anh, lúc anh đang ở dưới cây vả, tôi đã thấy anh rồi.” Bấy giờ Ông Nathanaen mới xác tín: “Thưa Thầy, chính Thầy là Con Thiên Chúa, chính Thầy là Vua Ít-ra-en!” Đức Giê-su cho ông biết: “Vì tôi nói với anh là tôi đã thấy anh ở dưới cây vả, nên anh tin! Anh sẽ còn được thấy những điều lớn lao hơn thế nữa. Thật, tôi bảo thật các anh, các anh sẽ thấy trời rộng mở, và các thiên thần của Thiên Chúa lên lên xuống xuống trên Con Người.” (Ga 1: 48-51). Thế mà dân làng Nagiarét nhiều kẻ lại không tin, chẳng chấp nhận. Thì quả là chúng ganh ghét đến mực nào.

Quả như lời ngôn sứ Êdêkiel viết: “Ta sai người đến với con cái Israel, đến với dân nổi loạn phản nghịch Ta, chúng và cha ông chúng vi phạm giao ước của Ta cho đến ngày nay. Ta sai người đến để nói với những con cái đầy mặt cứng lòng rằng: ‘Chúa là Thiên Chúa phán như vậy’. Hoặc chúng nghe, hoặc chúng không nghe, vì **đây là bọn phản loạn, và chúng sẽ biết rằng giữa chúng có một tiên tri**”.

(bài đọc I: Ed 2, 2-5)

II- NHƯNG CHÚA VẪN TIẾP TỤC SỬ MẠNG NGÔN SỬ THỰC HIỆN THÁNH Ý CHA

Chúa đại lượng nhân từ, Người chỉ nhẹ nhàng biện hộ giùm mà cảm thông cho họ:
"Không một tiên tri nào mà không bị khinh bỉ ở quê hương, gia đình họ hàng mình". Rồi lặng lẽ
"Người đi rảo qua các làng chung quanh mà giảng dạy".

Trước đây, quân Pharisiêu từng bắt bẻ Người không tuân theo luật ngày Sabbat. Hôm ấy, chúng theo Đức Giê-su vào hội đường, rình xem Ngài có chữa bệnh ngày Sabbat hay không. Ở đó có một người bị bại tay. Đức Giê-su chữa lành, bảo anh ta: "Hãy trỗi dậy, ra giữa đây!" Nhóm Pha-ri-sêu lập tức bàn tính với phe Hê-rô-đê, tìm cách giết Người (Mc.3:1-6). Rồi Người lên núi lập nhóm mười hai môn đệ. Xuống núi trở về nhà, đám đông lại kéo đến. Thân nhân của Người hay tin ấy, liền đi bắt Người, vì họ nói rằng Người đã mất trí. (Mc. 3:13-14; 20-21). Mẹ và anh em Đức Giê-su đến, đứng ở ngoài, cho gọi Người ra. Lúc ấy, đám đông đang ngồi chung quanh Người. Có kẻ nói với Người rằng: "Thưa Thầy, có mẹ và anh em chị em Thầy ở ngoài kia đang tìm Thầy!" Nhưng Người đáp lại: ***"Ai là mẹ tôi? Ai là anh em tôi?"*** Rồi Người rảo mắt nhìn những kẻ ngồi chung quanh và nói: ***"Đây là mẹ tôi, đây là anh em tôi. Ai thi hành ý muốn của Thiên Chúa, người ấy là anh em chị em tôi, là mẹ tôi."*** (Mc 3:31-35). Đó là gia đình mới, gia đình Tình Yêu, gia đình rộng lớn không chỉ thu hẹp trong làng xóm, thân nhân.

2.1- Chúa tiếp tục sứ mạng ngôn sứ đem Tình Yêu đến cho muôn dân

Trong thư gửi tín hữu Roma, thánh Phaolô mời gọi chúng ta hãy suy niệm về tình yêu của Thiên Chúa đối với chúng ta. "Hầu như không ai chết vì người công chính, họa may có ai dám chết vì một người lương thiện chẳng. *Thế mà Đức Kitô đã chết vì chúng ta, ngay khi chúng ta còn là những người tội lỗi; đó là bằng chứng Thiên Chúa yêu thương chúng ta.* Phương chi bây giờ chúng ta đã được nên công chính nhờ máu Đức Kitô đổ ra, hẳn chúng ta sẽ được Người cứu khỏi cơn thịnh nộ của Thiên Chúa. Thật vậy, nếu ngay khi chúng ta còn thù nghịch với Thiên Chúa, Thiên Chúa đã để cho Con của Người phải chết mà cho chúng ta được hòa giải với Người, phương chi bây giờ chúng ta đã được hòa giải rồi, hẳn chúng ta sẽ được cứu nhờ sự sống của Người Con ấy. Nhưng không phải chỉ có thế, chúng ta còn có Thiên Chúa là niềm tự hào, nhờ Đức Giê-su Kitô, Chúa chúng ta, Đấng nay đã hòa giải chúng ta với Thiên Chúa. (Rm:7-11)

Cho nên Người thương dân chúng lắm than. Đức Giê-su đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền. *Đức Giê-su thấy đám đông thì chạnh lòng thương, vì họ lắm than vất vưởng, như bầy chiên không người chăn dắt.* Bấy giờ, Người nói với môn đệ rằng: "Lúa chín đầy đồng, mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về." (Mt 9:35-38)

2.12- Chúa tiếp tục sứ mạng ngôn sứ đem ủi an đến khắp mọi nhà

* Thánh Phaolô nói với tín hữu Côrintô: "Để tôi khỏi tự cao tự đại vì những mặc khải phi thường tôi đã nhận được, thân xác tôi như đã bị một cái dằm đâm vào, một thủ hạ của Satan được sai đến và mặt tôi, để tôi khỏi tự cao tự đại. Đã ba lần tôi xin Chúa cho thoát khỏi nỗi khổ này. Nhưng Người quả quyết với tôi: 'Ơn của Thầy đã đủ cho anh, vì sức mạnh của Thầy được biểu lộ trọn vẹn trong sự yếu đuối.' Thế nên tôi rất vui mừng và tự hào vì những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đức Kitô ở mãi trong tôi. Vì vậy, tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối, khi bị sỉ nhục, hoạn nạn, bắt bớ, ngặt nghèo vì Đức Ki-tô. Vì khi tôi yếu, chính là lúc tôi mạnh". (bài đọc II: 2 Cr 12, 7-10)

* Khiêm tốn nhận mình yếu đuối bất lực, thánh Phaolô khám phá ra cần phải vững tin và trông cậy nơi lòng xót thương nhân từ của Thiên Chúa. Ngôi Lời vâng phục thánh ý Chúa Cha đem tình yêu Thiên Chúa để trong gian nan thử thách đớn đau, ta được thêm sức mạnh lướt thắng vượt qua, như chính Chúa Giêsu đã cam chịu chết trên thánh giá, nhưng lại chiến thắng sự chết và phục sinh. Đức Giêsu tiếp tục sứ mạng ngôn sứ để gieo niềm hy vọng ủi an.

LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu, không nhờ Thầy sao con được sống?

[Ký ớc \(conggiaovietnam.net\)](http://conggiaovietnam.net)

Dân làng Nagiarét cứng lòng tin, cao ngạo đố kỵ, khinh khi, coi Thầy thuộc hạ gia đình cùng đình nghèo hèn, không nhận biết Thầy là ai, để Thầy bỏ đi không trở lại. Thầy đem tình yêu, gieo niềm hy vọng ủi an đến cho nơi khác, cho mọi nhà, muôn dân, mà Thầy gọi đó là gia đình mới vì có Thiên Chúa hiện diện cư ngụ. Họ đã quá đại dốt, bỏ lỡ cơ hội quý giá được Thiên Chúa ở cùng. Nhưng tình yêu Chúa cao vời vợi, da diết đắm say, chan hoà rộng khắp, khôn tả, khôn lường. Chúa cho Thầy ở lại với chúng con như Thầy đã khẳng định với các môn đồ: "Thầy đi dọn chỗ cho các con, rồi Thầy sẽ trở lại đón các con theo Thầy, để Thầy sống ở đâu thì các con sống ở đó" (Luca, 22: 42). "Thầy ở với chúng con mọi ngày cho đến tận thế" (Mt 28,20). Thầy hiện diện đêm ngày trong nhiệm tích Thánh Thể để đồng hành với chúng con trong mọi nẻo đường trần thế, để kết hợp với chúng con trong mọi tình huống của cuộc đời.

Lạy Chúa Giêsu,
Xin Ngài ngự đến,
Con trông Ngài như thuyền mong tới bến,
Con thiếu Ngài như cây lá không hoa,
Con cần Ngài, thợ săn cần cung tiễn,
Con yêu Ngài, say rượu nho bánh miến,
Con đợi Ngài, nắng cháy vọng mưa sa.
*Này hồn con đây, xin làm cung điện.
Này tim con đây, xin làm ngai toà.
Chúa ơi, con xin trọn đời dâng hiến,
Đời con hiệp-nhất cùng Cha.*
Ngài ngự trong con, con được duy trì,
Ngài đưa con đi, con còn lo gì!
Chúa ơi, thương con tình Ngài khôn ví,
Ngài ban ân phúc khôn bì.
Lạy Chúa Giêsu, con đây tội lỗi,
Nên linh hồn như nhà hoang tốc mái,
Con quyết làm cho tươi sáng vinh hoa,
Xin làm sạch, sửa sang lại cho mới,
Xin trang hoàng muôn tràng hoa thắm mãi,
Con mừng Ngài rước Chúa tận nơi xa,

::: Cong Giao Viet Nam :::

<https://youtu.be/9a4yENxn008>

Ben. Đỗ Quang Vinh